

תפ"ח 69430/07 - מדינת ישראל נגד צ'ה' נ' כ'

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיאה, השופט אריאל אגנו - אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

תפ"ח 69430-07-20

בעניין: המואשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אדווה ויצגן - פמ"ד

נגד

הנאשם:

צ'ה' נ' כ'

ע"י ב"כ עו"ד ברוך זכאי

גור דין

(גרסה מותרת לפרסום)

השופט א' חזק:

הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 7.9.2020, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב אישום מתחזק, בעבירות של **מעשים מגנינים בין משפחה - ריבוי עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) + 345(ב)(1)** בנסיבות 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ג-1977.

במסגרת ההסדר עטרה המואשימה להטלת עונש של **30 חודשים מאסר בפועל** על הנאשם, מאסר על תנאי ופיזיו בסך מוסכם של 55,000 ₪ עבור שני נפגעי העבירה יחד. ההגנה טענה טיעונה לעונש באופן חופשי.

עובדות כתוב האישום

הנאשם נשוי לדודתם של ד.ס. ליד 1992 ושל אחיו, י.ח.ס. ליד 1991 (להלן ביחד: "המתלוננים").

במועדים הרלוונטיים לכטב האישום, התקgorר הנאשם עם אשתו וילדיהם בabitם באחת מערי הדרומ (להלן: "בית הנאשם"). לנאשם היה אופנוו באמציאותו נוג להתנייד (להלן: "האופנוו").

במהלך השנים 2001 ועד שנת 2006 או בסמוך לכך, במספר ה兹דמנויות, בבית הנאשם או במהלך נסעה על האופנוו, ביצע הנאשם במטלוננים, שהיו באותה העת קטינים, מעשים מגנינים לשם גירוש סיפוק או ביזוי מיניים, הכל כמפורט באישומים להלן.

אישום ראשון - עבירות כלפי ד.ס.

במספר ה兹דמנויות במהלך השנים 2006-2001 או בסמוך לכך, שהה ד.ס. בבית הנאשם ולעתים אף נותר לישון שם. במהלך שהותו בבית, ביצע הנאשם בד.ס. מעשים מגנינים לשם גירוש סיפוק או ביזוי מיניים כמפורט להלן:

עמוד 1

בטרם הגיע ד.ס לגיל מצוות או בסמוך לכך, בשלוש הזדמנויות, עת שכב ד.ס על אחת המיטות בבית הנאשם, הגיע הנאשם למקום בו שכב ונגע באיבר מינו של ד.ס, מתחת לבגדיו, והכל לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים.

עת היה המתлон ד.ס כבן 9 שנים או בסמוך לכך, בהזדמנויות אחת, ישב ד.ס על אחת המיטות בחדר השינה בבית הנאשם. הנאשם שכב במיטה כשהוא מכוסה בשמייה, חשף מתחת לשמייה את איבר מינו, לקח את ידו של ד.ס והניחה על איבר מינו, והכל לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים.

במקרה אחד, לאחר שד.ס הגיע לגיל מצוות או בסמוך לכך, בסלון בית הנאשם, ניגש הנאשם אל ד.ס ונגע באיבר מינו, מעלה ומתחת לבגדים שלבש. במקביל, תפס הנאשם את ידו של ד.ס, הניח אותה על איבר מינו החשוף ש"הציז" מבעד הפתח ב"גטקס" שלבש, ושפשף באמצעותה את איבר מינו עד אשר הגיע לסיפוק מיני, והכל לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים.

סמוך לגיל המצאות של ד.ס, במספר ההזדמנויות, הריכב הנאשם על האופנוו את ד.ס כשהוא יושב לפניו בין שני רגליו המפוסקות של הנאשם, וטור כדי הנסעה, התחכר הנאשם עם איבר מינו בגופו של ד.ס, ובמקביל נגע באיבר מינו של ד.ס מתחת לבגדיו, ולעיתים מעלה לבגדיו, וזאת לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים.

הנאשם במשاوي כמתואר בעובדות לעיל, ביצע בד.ס, שהוא באותה העת קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, שהנאשם הוא בן משפחתו, מעשים מגנינים לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים שלא בהסכמתו החופשית.

אישום שני - עבירות כלפי י.ח.ס

במהלך השנים 2001 ועד שנת 2004 או בסמוך לכך, במספר ההזדמנויות, במהלך נסעה על האופנוו, ביצע הנאשם ב.י.ח.ס. שהוא באותה העת קטין, מעשים מגנינים לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים, כמפורט להלן.

בעת שהנאשם הריכב את י.ח.ס על האופנוו, כשהוא יושב לפניו בין שני רגליו המפוסקות של הנאשם, הנאשם נצמד ל.י.ח.ס מאחור ונגע באיבר מינו של י.ח.ס, והכל לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים. טור כדי מעשיו, הורה הנאשם ל.י.ח.ס להסתכל קדימה אל הכביש.

הנאשם במשاوي כמתואר בעובדות לעיל, ביצע ב.י.ח.ס, שהוא באותה העת קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, שהנאשם הוא בן משפחתו, מעשים מגנינים לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים שלא בהסכמתו החופשית.

תסקיר נגיעה עבירה בעניינו של ד.ס מיום 14.2.2021 - על מנת לשמור על פרטיות נפגעי העבירה יובאו הפרטים המפורטים בתסקיר הנגעה אודותם בتمזית בלבד.

בתסקיר נגעה עבירה בעניינו של ד.ס תואר כי ד.ס כiom בן 28, נשוי ואב לשני ילדים, והוא עובד במשרה מלאה. מהאמור בתסקיר עלתה תמונה נזק חמורה ומקיפה המשליכה על כל תחומי חייו של ד.ס. תואר כי במהלך השיחה עם ד.ס עלה רושם שקיים פער בולט בין תדמיתו החיצונית והמסר אותו הוא משדר לבין השבר העמוק בנפשו, הקשיים הרבים איתם הוא מתמודד והמצוקה בה הוא נתון.

ביחס לנגיעה ולנזקים שנגרמו כתוצאה מביצוע העבירות כלפיו, צוין בין היתר בתסקיר הנגעה, כי מפאת גילו הצעיר של

ד.ס. בעת ביצוע העבירות, הוא חש מועקה ופחד מהנאשם והבין שמשהו לא טוב קורה, אך ידע כי הוא לא יוכל להימלט וכן נאלץ להשלים עם גורלו תוך תהושות של מובסות וחוסר אונים שגרמו לו נזק נפשי عمוק.

עוד תואר כי בתחום נזק ממשמעותי וחמור עליה מתוך חווית הניצול שפגעה ביכולתו של ד.ס. לסמור ולתת אמון בסביבתו, ונעטה בו תפיסה בסיסית כי העולם הוא מקום פוגעני וධמיות מהן מצופה להיטיב, ארובות לחולשותיו ומטרתן לנצל את פגיעתו.

נוסף על כן, עליה מהתסיקור כי לאורך השנים נאבק ד.ס. בזיכרון פולשנים אשר הופיעו בעיקר בשעות הלילה וכיום מופיעים בתדרות גבוהה יותר בכל חלקו היממה, דבר הגורם לעייפות מוגברת אשר פוגעת בתפקודו. כמו כן, תואר כי ד.ס. סובל מתחושים אשמה וישראלים בכך שאולי יכול היה למנוע את הפגיעות לו רק היה מתנגד לנאשם, ותואר כי בתחום נזק זה מגביר את המועקה הנפשית והמצוקה קשה עמה מתמודד ד.ס.

تسkieir נגע עבירה בעניינו של י.ח.ס מיום 14.2.2021 - בתסkieir נגע עבירה בעניינו של י.ח.ס, תואר כי ביום י.ח.ס בן 29, גרוש ואב לילדה ועובד באופן מסודר. על פי ההתרומות מי.ח.ס. עליה כי הוא עשה שימוש אינטנסיבי בהגנות של ניתוק ופיקול, וכי קיים קושי מיוחד לבוא ברגע עם הזיכרונות ולעומוד מול השכלות הפגיעות בחיו מთוך פחד לסודוק את חומת ההגנה שבסנה, והתמודדות עם הכאב שעולול להבא להתרפרקותו. בתסkieir הנגע תואר כי מאבקו של י.ח.ס. להיאחז במנגנון הגנה הראשונים הנו הישרדותי ובעל השפה עמויקה של הפגיעות על מישורים שונים בחיו. עוד תואר כי י.ח.ס. עצמו שיתף כי הוא לא הבין בזמןו את פשר מעשיו של הנאשם, אך הייתה לו תהושה פנימית שמעשו אינם תקין ואפלו אסורם. צוין כי על פי תיאורו של י.ח.ס, פגיעותיו של הנאשם מופיעות בזיכרון באופן קבוע והוא מתקשה להציג בהירות ונותר עם תהושת מועקה.

תואר כי תהושה זו של ערפל ומעקה שנגרמה לי.ח.ס, מהוות נזק מתמשך בפני עצמו ומקשה על תהליכי ההחלמה שלו.

נוסף שהובא בתסkieir הנגע הוא הפגיעה בטיב השינה של י.ח.ס, על רקע הימנעותו משינה פן יכולם על הפגיעות. בתחום נזק עיקרי נוסף שצוין הנה חרדה מאובדן שליטה שתוצאה מפגיעה הנאשם.

تسkieiri שירות המבחן

התסקירים המקדים - בעניינו של הנאשם הוגש מספר تسkieירים אשר סקרו באופן מפורט את קורות חייו, את הקשר שלו עם שירות המבחן ואת השתלבותו במסגרת הטיפולית. להלן יבואו במציאות עיקרי הדברים שעליהם מתבססים.

تسkieir שירות המבחן מיום 26.1.2021 - תואר כי בחודש מאי 2020 פנה הנאשם מיזמתו למרכז "התחלת חדשה" על מנת להשתלב במרכז. בכל הנוגע להערכת סיכון לעברינות והסיכון לשיקום, תואר כי הקשר של הנאשם עם שירות המבחן אופיין בנטייה למסור מידע מצומצם ומטושטש שלעיתים עדיף לפער למידע שמסר בפני גורמים נוספים. בנוסף צוין כי באה לידי ביטוי הדיפת ניסיון להבין באופן מעמיק את מצבו של הנאשם, בין אם בשתייה ובין באמצעות תגבורות תוקפניות מצדיו של הנאשם. צוין כי הנאשם משולב טיפול וייתכן כי בהמשך יוכל להיעזר טיפול לצורך קידום מוכנותו לזהות את מאפייניו ולקדם רכישת אלטרנטיבות להתנהגות והומלץ על המשך הטיפול.

פסקין שירות המבחן מיום 7.3.2021 - צוין כי הנאשם סיים את שלב א' של הטיפול, אולם בהעדר המשך טיפול אין שניי ברמת הסיכון והומלץ על המשך מעקב והשתלבות הנאשם בהמשך טיפול.

פסקין שירות המבחן מיום 30.6.2021 - בתסקיר זה הובא כי הנאשם החל את שלב ב' של הטיפול במסגרת בה הוא מצוי וכי הוא מגיע באופן סדיר למפגשי הקבוצה ומשתתף בסביבה השיתופי, אולם הקבוצה טרם הגיעו לעסוק בתהליכי העבירה ובאפשרותה לкорבן. בנוסף צוין כי על רקע קושי למן טיפול פרטני, הנאשם אינו משולב הטיפול צזה. צוין כי מבחינת רמת הסיכון לא חל שניי, לאור קשייו של הנאשם להתייחס למשמעות הטיפול והשלכותיו על התנהלותו, ולאור קשייו להתייחס באופן לעניין משיכתו לילדים קטנים. יחד עם זאת צוין כי המשך הטיפול יכול יווביל לכך שה הנאשם יצליח לתקדם בהליך הטיפול.

פסקין שירות המבחן מיום 15.11.2021 - תואר כי הרום שעלה הוא שה הנאשם מתקדם הטיפול בצדדים איטיים וכי המשך הטיפול, שיעסוק בין היתר, בפיתוח הכרה מעמיקה יותר במניעים שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות, זיהוי מצבי סיכון והרחבת ההכרה בפגיעה, עשוי לסייע במצטצום הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. צוין כי הנאשם מגיע בתמדה לטיפול ומבטא מחויבות המשך הטיפול. לאור זאת הומלץ על צו מבחן למשך שנה במהלך יישיר הנאשם הטיפול במסגרת "התחלת חדשה".

פסקיריו האחרון של שירות המבחן מיום 31.1.2022 - בתסקיריו האחרון של שירות המבחן, צוין כי הנאשם משולב השנה וחצי הטיפול "יעודי לעבריini מין". צוין כי לאחרונה לא חלה התקדמות משמעותית הטיפול אך בשל שימושו של הנאשם במשך תקופה ארוכה במסגרת הטיפול, החל שניי מסויים בעמדותיו ותפיסתו את מעשי. עוד צוין כי עליה צורן להמשיך טיפול "יעודי" בתחום עד לסיום התחלת החדש יולי 2022. בתסקיר שירות המבחן הומלץ על מנת צו מבחן למשך שנה במהלך יסימן הנאשם את התחלת הטיפול במסגרת "התחלת חדשה", והוערך כי המשך שימושו הטיפול לשנה שנייה במהלך הטיפול העבירה. כמו כן, לאור חומרת העבירות, הומלץ על בדיקת התאמתו של הנאשם לשינויים בסיכון להישנות העבירה. כמו כן, עונש מוחשי אשר עשוי להמחיש לו את משמעות מעשיו ועליה את אפקט ההרעה לצד המשך שיקום חייו. בנוסף, הומלץ על הטלת מאסר מוגנת והתcheinות כספית.

דו"ח המרכז "התחלת חדשה" מתאריך 14.2.22 - בדוח מטעם המרכז צוין כי הנאשם שולב בחודש יוני 2020, במרכז "התחלת חדשה" בקבוצה "יעודית שלב א' לעבריini מין". תואר כי הקבוצה היא בעלת אופי ראשוני לטיפול בעבירות מסווג זה. תואר כי הנאשם משפט פועלה עם ההליך הטיפולי כפי יכולתו. עוד הובא כי הנאשם התקשה בתחילתה לזהות רגשות של אחרים, אך בהדרגה הגיע באופן רגשי יותר לתחשיות של אחרים.

במסגרת דו"ח המרכז, תואר כי חרף הودאת הנאשם ונטיית האחריות במילויו, הוא נטה למזער את חומרת המעשים ומתקשה להביע אמפתיה כלפי קורבנותיו. תואר כי במהלך הטיפול הקבוצתי הביע הנאשם חשש מההליך המשפטי וצוין כי ניכר שההליך המשפטי נתפס כבעל השפעה מרתיעה עליו. הרום מן הנאשם היה כי קיימים צרכים טיפולים רגשיים רבים, אך ככל שהתקדם הנאשם הטיפול הקבוצתי, הוא שיתף שאמוןתו ביכולותיו להשיג שליטה בחיזיו השתפה. יחד עם זאת צוין כי לנאים עוד דרך ארוכה לעבור. בכל הנוגע לווייסות העצמי, תואר כי עליו קשיים מרובים מצד הנאשם בתחלת התחלת הקבוצתי, אולם לאחר שהדבר שוקף לנאים בנסיבות על ידי חבריו לקבוצה והמנחות תואר כי חל שיפור ניכר בתנהלותו זו. בהמלצת המרכז, לאור קשייו של הנאשם הומלץ על שילוב הנאשם בתכנית הטיפול שלב ב'. תואר כי בפגישה הראשון עליה קושי והנאים בין היתר, השתמש במנגנון הגנה, אולם לאחר שיחה עם מנהחת הקבוצה עליה כי חל שיפור בפגישה השני וניכר ניסיונו של הנאשם להיות פחות מנוטק רגשית. תואר כי הנאשם מצוי בעיצומו של

הליך טיפולו וניכר כי הוא זמין להמשך ליפוי וטיפול מושמעותים במספר תחומיים כפי שפורט בדוח, בין היתר, יכולתו לפעול בצורה עצמאית, יכולות אמפתיות, יכולות פרו חברתיות, כישורי האינטימים, הערך העצמי, ייסות עצמי וגורמי הסיכון האפשריים. בנוסף צוין כי הנאשם מצלה לקים שיח אמפטי אודוט הקורבות ומנסה להבין את הנזק שגרם. צוין כי בשל השלב בו מציה הקבוצה, הומלץ על ידי מרכז "התחלת חדשה" להתרן לנאים השתפות בתכנית עד סיוםה (يول 2022). בסיכון הדוח צוין כי עלה מדיות מנהחות הקבוצה, חל שיפור ממשמעותי במערכות הנאים בתהילו הטיפולי, הנאשם נכח במירב המפגשים, ואומר לאחר שקיבל משוב על תפקודו ניכר מאמץ מיוחד להשתיר לקבוצה, לקחת בה חלק פעיל, ללמוד את התכנים ולישם כמיטב יכולתו. הומלץ להתרן לנאים השתפות עד סיום הקבוצה בנוספ, צוין כי במרכז פועלת גם קבוצת טיפול "יעודית", שלב ג', והנאים יכול להשתלב בה לאחר סיום הקבוצה הנוכחיית.

חו"ד והערכת מסוכנות מיום 28.10.2020 - בחוות דעת והערכת מסוכנות שנערכה לנאים ביום 28.10.2020 צוין בין היתר, כי בחלק בו נשאל הנאשם על התקיק הנווכי ועל תקים סגורים נוספים הוא הפר להיות דרך מאוד והגנתו. הנאשם השיב לשאלות רבות בתשובה ש"אינו זוכר", וביחס לכך צוין בחו"ד כי היה ברור שלא מדובר בעווית זיכרון אלא בתגובה הגנתית. צוין כי ההתרשות היא שמדובר באדם מניפולטיבי ולאאמין שניסתה באמצעות "אותה הצגה מגמתית של עצמו ומעשו ליצור רושם של אדם מתפרק ונורטטיבי". עוד צוין בין היתר בחו"ד, כי רמת המסוכנות המינית הוערכה כنمוכה-бинונית, צוין כי שילוב הנאשם בטיפול "יעודי" קבוצתי המשולב עם טיפול פרטני יכולים לסייע להפחית את המסוכנות המינית. בחוות הדעת צוין כי הובאו בחשבון העברות בוצעו על ידי הנאשם לפני כ-14 שנים וכי הנאשם השתלב מיזמתו בטיפול "יעודי" במרכז "התחלת חדשה".

ביחס לעברות בענייננו, צוין בחוות הדעת כי הנאשםלקח מודע על מעשיו ועמדותיו כלפי הקטינים אופיינו בהגנתו במצוור של היקף מעשו ושל החומרה שלהם. מצוין כי הנאשם נעדר אמפתיות כלפי הקטינים ונדרה הבנה לנسبות ביצוע מעשו.

חו"ד והערכת מסוכנות מיום 30.1.2022 - בתאריך 30.1.2022 הוגשה חוות דעת נוספת נסافت ביחס להערכת מסוכנות של הנאשם. בחוות הדעת צוין כי ניכר שה הנאשם מנסה ליצור רושם של אדם שעבר שינוי משמעותי בהתנהגותו ובגישהו ביחס לעברות שביצע, וניכר כי קים פער בין האופן שבו הנאשם שיבצע לעומת בין האופן בו הוא מתאר בפועל את מעשיו. כמו כן, צוין כי הנאשם נוטה שלא להרחב מיזמתו בתיאור המעשים ולמעשה מפחית באופן ממשמעותי מהוות ומחומרת המעשים שביצע. עוד צוין כי הנאשם מצוי בטיפול במרכז "התחלת חדשה" ועל פי דוח המרכז הנאשם סיים להשתתף בטיפול הקבוצתי שלב א', והוא משולב בטיפול הקבוצתי שלב ב', אך הוא לא משולב בטיפול פרטני עקב קושי לממן את הטיפול.

עוד תואר כי ההתרשות מה הנאשם היא כי גישתו אמביוולנטית במובן זה שמדובר שהוא יודע שעליו להימנע מפגש עם קטינים, אך יחד עם זאת, ניכר כי לא קיימת אצלו הפנמה של הסיבות לכך שעליו להישמר, משום שהוא נוטה ליחס את בעיותו בתחום הפגיעה בקטינים לאיורים מעברו. צוין כי ניהול ההליך הפלילי מהוות גורם מרתקע עבור הנאשם אשר חשש לעתידו ולעתיד משפטו, ונראה שתחששות אלה מניעות אותו לפעול ולפנות לטיפול בקהילה.

ביחס לגורם הסיכון, צוין בחו"ד כי ביחס לעברות, מודה הנאשם באופן פורמלי וחלקי בלבד, הוא מדובר רק על חלק מהמעשים בוגנים הורשע, נוטה שלא להרחב מיזמתו בתיאור המעשים ומפחית באופן ממשמעותי מהוות המעשים שביצע. עוד צוין כי ניכר שה הנאשם עדין לא מודע לכל מרכבי מעגל הפגיעה, והוא נוטה להתייחס למשיכת המינית

לקטינימן כאל נחלת העבר, ומגלה תובנה חילקית בלבד למצווי סיכון שעולמים להוביל להישנות ביצוע העבירות.

ביחס לרמת המסוכנות המינית של הנאשם, צוין כי מדובר על מסוכנות שהערכה כنمוכה-בינהנית וכי המשך השתתפותו של הנאשם בטיפול ייעודי בתחום עבירות המין עשוי לסייע להפחית את המסוכנות המינית. יחד עם זאת, צוין כי קיימות הבעיות בטיפול סיוםו עלולה להעלות את רמת המסוכנות המינית.

ראיות לעונש

ראיות התביעה לעונש - מטעם התביעה העיד המתלוון ד.ס - בעדותו העיד ד.ס כי מגיל קטן מאוד, מצא את עצמו בביתו של דודו, הוא הנאשם, והוריו לא היו נוכחים. לדבריו ד.ס, הנאשם ניצל את התמימות והמצווקה בהם היה נתון וביצע בו מעשים שעדיין חווה זאת באופן יומי עם אשתו וילדיו והוא צריך להיות חזק, ד.ס שיטף כי הוא מצוי בטיפול בשלוש שנים, ולדבריו: "אני רואה את ההזועות, אני בן 29 אבא לשני ילדים ואני מתמודד עם דברים שרך השטן יכול לעשות. לא משנה מה אדם עובר, אין אפשרות يوم אחד לתת צדקה ובאותו יום לרצוח ולהניד זה אדם טוב. אני כל שבוע הולך לטיפול 3 שנים וזה לא עומד להגמר". ד.ס סיפר כי היה ילד שנזדקק מהבית ושזה לא מעט בביתו של הנאשם, לדבריו הוא היה בגיל של בנו של הנאשם. עוד בדבריו שיטף ד.ס בתחשותו שחרף השנים הרבות שחלפו הוא מרגיש **כailo זה קרה אטמול**, וכדבריו: "התחשוה שיצאתி מפה היא, שם עברו 20 שנה, אבל זה 20 שנה שאני מתמודד עם זה, לי זה קרה כailo אטמול".

ראיות ההגנה לעונש- מטעם ההגנה העידו מר אריה גולדברג והרב משה פרידמן.

עדות מר אריה גולדברג - בעדותו סיפר העד כי הנאשם טיפל בהוריו אשר שניהם במצב סייעו, במיוחד בתחום הקורונה שבה לא היה ניתן להכנס אף אדם לביתם. העד סיפר כי אביו עבר אירופ מוחי מספר פעמים, ועל פי דבריו הנאשם היה "צמוד" אליו כל העת. לדבריו העד הוא הכיר את הנאשם באמצעות אדם אחר בשם דוד שנידר, שגם לאביו עזר הנאשם. העד תיאר כי הנאשם **"הציל את החיים לאבא שלו"**.

עדות הרב משה פרידמן - העד סיפר כי הקיים בית כניסה באשדוד, אשר לימים הפך למרכז עזרה לציבור. לדבריו העד מגיעים למקום אנשים מכל שכבות הציבור, והמקום פועל כמרכז אזרחי שפועלים בו אלפי אנשים, ומתבצעות בו חלוקת מזון ופעולות נוספות. לדבריו הרב הנאשם פועל במקום, וכאשר צריך לעזור למישהו, הנאשם הוא הראשון להיות שם ולסייע. לדבריו העד הוא מכיר את הנאשם מילדות ממשך כ- 35 שנים והaintיגן הוא בעל לב טוב.

לדברי הרב פרידמן לנאים לא היו חיים קלים והוא נושא צלחות עד היום. לדבריו בין היתר, לא חגגו לנאים בר מצווה, מאוחר והוא הגיע ממשפחה גדולה.

לדברי מר פרידמן הנאשם התנדב לטפל בדיון שחלוקת בסכירת והוא עשה זאת במסירות. עוד סיפר העד כי הנאשם סייע לאדם נספַך בשם דוד ישראלי, שהוא יתום, ועבר ילדות קשה, ובזמן שהוא היה בבית חולים והוא היחיד שהתמסר אליו ודאג לו, והוא עשה זאת בצדיניות.

בנוספַך, סיפר מר פרידמן כי הנאשם אישר אנשים שלא היה להם מקום להיות בו ובחגים, אף על פי שבעצמו אינם אדם עשיר.

לדברי העד הנאשם עבר שינוי מאז הטיפול שהחל וכיום הוא בוגר ותפיסתו את החיים שונה במובן הטוב.

טייעוני לעונש

טייעוני המאשימה לעונש - ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה לעונש בכתב, כי העונש לו עטרה של 30 חודשי מאסר בפועל, אמנם מצוי מתחת למתחמים בעבירות דומות, אך צינה כי במסגרת ההסדר נשקלו שיקולים רבים, וביניהם קשיים ראויים, נכונותו של הנאשם להודות עוד בשימושו, נטילת האחריות על ידי הנאשם ופנויתו לקבالت טיפול מיני ייעודי. ב"כ המאשימה ביקשה להציג כי הייתה חשיבות רבה בעיני המתalonנים להודאותו של הנאשם במקורה זה, בין היתר, בשל הצורך בהעדתם כי עדותם הייתה צפואה לעונש ומורכבת, ובעלת השלוות משפחתיות רחבות. ב"כ המאשימה טענה כי לאור נימוקיה כפי שיובאו להלן, העונש לו עטרה הוא העונש המינימאלי המתחייב.

ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם לעיקרין ההלימה, יש להביא בחשבון כי מדובר בקורבנות עבירה שהם אחיניה של אשת הנאשם, כאשר ביצוע העבירות במתלון ד.ס החל כשהוא היה בן 9 שנים ועד גיל 14 ובמתלון י.ח.ס בוצעו העבירות בין הגילאים 10 ועד גיל 13. ב"כ המאשימה טענה כי במהלך תקופה זו, ניצל הנאשם את קרבתו המשפחתיות והיותו נשוי לדודתם, את הקבود שרכשו לו המתalonנים, עת הגיעו לבתו או כשנהג להרכיבם על האופנו שלו, וכן את גלים הצער, תמיימותם, החבורה הסגורה בה גדלו ואת היעדר מעגלי התמיכה שלהם. הנאשם גם ניצל את העובדה כי ביתו היה מפלט עבור המתalonנים, בו הפכו לאובייקט נוח וזמן למעיליו כפי שתואר בכתב האישום.

ביחס לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי הנזקים שנגרמו למתalonנים כתוצאה מעשי הנאשם נמצאים ברמה הבסיסית של תפקוד אנושי, וביניהם הפגיעה באמון וביטחונות, נגזר על המתalonנים ידי חברתי והם אלו שנושאים למעשה "אות קלון" שאמור לשאתו הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי העבירות שביצע הנאשם אינן ברף החומרה העליון שבשבירות המין, אך יחד עם זאת הנזק שנגרם למתalonנים כתוצאה מעשי הנאשם נזק בלתי הפיר. ב"כ המאשימה טענה כי המתalonנים היו בעת ביצוע העבירות ילדים על סף גיל ההתבגרות, אחיניו של הנאשם ומדובר ביחס קרבה ואמון קרובים. עוד לדברי ב"כ המאשימה, המתalonנים וההיגיון משתיכים לקהילה חרדית סגורה בה לא נגדר על עבירות מין או להتلון על פגיאות מיניות, ועל כן נאלצו המתalonנים לשמר על "סודם" במשך שנים. ב"כ המאשימה טענה כי בעקבות מעשי הנאשם חוו וחוויים המתalonנים משבר אמון גדול מאוד הן כלפי המשפחה הקרובה שגידלה אותם והיתה אמורה לשמור עליהם והן כלפי הקהילה שלהם. ב"כ המאשימה צינה כי בשלב מסוים המתalonנים "התפרקו" ועזבו את הקהילה.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לעניין חלוף הזמן וטענה כי חרב השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, חלוף הזמן לא הקהה את צערם של המתalonנים ולא היה בו כדי לרפא את כאם, ולמעשה כאב זה רק גדול, ועל כן ביקשה שחלוף הזמן לא יהווה שיקול להקל עם הנאשם בעת גזירת עונשו.

ביחס לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, ביקשה ב"כ המאשימה לשקל את הערכים הנכונים לנקודת הזמן של ביצוע העבירות, ובهم הגנה על שלמות גופם ונפשם של הילדים בחברה. לטענת ב"כ המאשימה המעשים המוניים שביצע הנאשם במתalonנים, אחיניו של אשטו, בהיותם קטינים, פגעו פגיעה של ממש בערכי היסוד של כבוד האדם וחירותו. עוד טענה ב"כ המאשימה כי מינותו של אדם עומדת בלב פרטיוו, והגנה על פרטיות זו היא בלבד כבודו, החירות להימנע ממנו לא מוסכם עומדת לכל אדם, וביתר שאת כלפי מי שאינו כשיר כלל להסכים. ב"כ המאשימה טענה כי חילול הפרטויות המניות והפרת החירות המניות פוגעים לא רק בכבודו ופרטיוו של האדם אלא גם בזכותו

האנושית הבסיסית לשלוות הגוף ושלוות הנפש. ב"כ המאשימה טענה כי בנוסף לפגיעה הנאשם במידה גבוהה בערכיו היסוד המוגנים הנוגעים לעבירות מין, פגע הנאשם במקרה זה פגיעה גבוהה בערכיו היסוד הנוגעים לאמון בסיסי בין בני משפחה ובחווה החברתית להגן על ילדים וחסרי ישע, בפרט כאשר מדובר בבני משפחתו הקרובה.

המאשימה טענה כי יש להביא בחשבון בעת גזירת הדין גם את שיקולי הרתעת הרבים ולטענתה העובדה כי הנאשם לא עזר לקטינום שהם בני משפחתו להשתקם בעודו עיר לקשיים שלהם, פוגעת בערכיהם שהחברה רוצה לשמור, וענישה מוחשית מאחריו סורג ובריח תמחיש זאת.

ביחס לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם יליד שנת 1970, חסר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים. לדבריו ב"כ המאשימה הודה כבר בתחילתה במינויו לו ופנה להליך טיפול ארוך טוח בו הוא מתמיד עד היום. לטענתה ב"כ המאשימה הנאשם אمنם מצוי בטיפול כמנה וחצי במרכז "התחלת חדשה" שהוא מרכז טיפול ייעודי לעברייני מין, אך טרם החלה עימיו עבודה טיפולית על מעגל העבירה, וכך שההמשך הטיפול יסייע להפחחת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. ב"כ המאשימה טענה כי בחירתו של הנאשם להודאות ולהתחילה טיפול היא זו שמייקמה אותו בעונש לו עטרה, לאחרת הייתה עותרת לעונש חמור יותר. ביחס להערכת מסוכנותו כפי שעלה מחוו"ד טענה ב"כ המאשימה כי על אף הטיפול בו מצוי הנאשם מסוכנותו הינה נמוכה-BINONIOT. עוד טענה ב"כ המאשימה כי על אף הנסיבות האמורות, במקרה זה, אין להרוג ממתחם העונש ההולם בגין שיקולי שיקום.

טייעוני הגנה לעונש - ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת השירות המבחן. לדבריו הסגנור גם שצד העבירות בהן הורשע הנאשם, מתחייבת ענישה של מאסר בפועל, לא ניתן להtauלם מכך שעברו 20 שנה והנאשם כiem הוא לא אותו אדם שביצע העבירות.

הסגנור טען כי על פי הנסיבות פרקליט המדינה, משליפה תקופת ההתישנות, התביעה צריכה לקבל אישורי גורמים בכירים שתוענים למאסר. לדבריו, עונש מאסר לאחר שחלפו שנים, צריך להיות שמור למקרים חריגים בלבד.

הסגנור טען כי מדובר בנאשם בן 51, נשוי ואב לשבעה ילדים, כשהקטן בן 8 בלבד. עוד טען הסגנור כי יש להתחשב בעת גזירת העונש בכך שהנאשם הודה בדיון הראשוני, ובכך חסר העدت המתלוננים וזמן שיפוטו, וכן הפקיד סך של 000 55,000 ₪.

ביחס למתחם הענישה הפנה הסגנור לע"פ 13/7899, פלוני נ' מדינת ישראל, (ימים 24.6.14), שם לדבריו מדובר בנאשם שביצע עבירות בשלושת נסודותיו, ונסיבות העבירה היו חמורות, ונקבע מתחם ענישה שמתחיל ב- 12 חודשים מאסר. לדבריו צוין בפסק הדין על ידי ביהם"ש כי מדובר בעונש לא קל.

הסגנור טען כי במקרה זה יש מקום לסתות ממתחם הענישה ולאמצץ את המלצת השירות המבחן. לדבריו הסגנור הנאשם הוא לא אותו האדם שהיה לפני 20-16 שנים, עת בוצעו העבירות. הסגנור טען כי לפני כשני עשורים היה הנאשם בחור צעיר, וכיום מדובר בגבר בגיל העמידה. لكن לטענתה הסגנור במקרה הנוכחי לאור חלוף הזמן יש להתמקד באופן משמעותי יותר בשיקולי שיקום. הסגנור טען כי חליפה תקופת התישנות ונקודת המוצא היא שיש למחול על מעשיו של הנאשם ולאפשר לו להמשיך במסלול חייו.

הסגנור טען כי יש גם להתחשב בכך שכאשר מדובר בעבירות מין במשפחה הקושי לנפגע העבירה הוא בגלאים מוקדמים, וכי יש להתחשב בהבדל בין עצם העמדה לדין לשיקולי הענישה. לדבריו הסגנור לאור העובדה שהנאשם

הועמד לדין אחרי הרבה שנים, יש להתחשב בכך שחלפה תקופה ההתיישנות כאשר שוקלים את העונש.

הסגנור ביקש להפנות בהקשר זה להנחיות פרקליט המדינה, ולדבריו חלוף תקופה ההתיישנות מהוות שיקול לחרג מעונש המינימום. ביחס לעתירת המאשימה להثبت על הנאשם עונש מאסר בפועל, טען הסגנור כי יש לקבל לצורך כך את אישור פרקליט המחוון ואת אישור המשנה לפרקליט המדינה.

הסגנור טען כי העובדה שחלפו למשך מ- 15 שנים, והעבירות לא חזרו על עצמן, מהוות ראייה לכך שהנאשם השתקם, וזאת בנוסף לטיפול בעבר ולהמלצת שירות המבחן, אשר ציין בתסקתו, כי הנאשם נתרם מהטיפול ויש פרוגנזה חיובית לגביו. הסגנור הוסיף וטען כי מדובר על טיפול של שנה וחצי במרכז רפואי שמתמחה בטיפול בעבירות מהסוג דנן. לדבריו, התקדמות הנאשם אmittit אף תואמת את השלב שבו הוא נמצא, הנאשם סיים שלב א' ומוצי בהכנה לשלב ב', כאשר הוא עדין לא הגיע לשלב הטיפול בו הוא מדובר על מעגל העבירה. הסגנור טען כי מדובר בנאשם שהוא אדם מבוגר שמצוי בפעם הראשונה מול מטפל, ולכן הטיפול אורך זמן, בפרט כאשר מדובר טיפול ייעודי, لكن לטענתו הסגנור לא יכולה להיות צפיה לשינוי בכל משורי חיו של הנאשם בתקופה כה קצרה ומכאן bahwa גם המלצה שירות המבחן על המשך טיפול וענישה שיקומית.

עוד טען הסגנור כי גם בחו"ד והערכת מסוכנות היה רושם חיובי מהנאשם וצוין בחו"ד בין היתר, שהשלמת תהליך הטיפול עשויה לסייע בהפחחת המסוכנות ואילו קטיעת התהליך השיקומי לפני סיומו, עלולה להחמיר את רמת המסוכנות. הסגנור טען כי קיימים אינטרסים ציבוריים לאפשר לנאשם להשלים את הטיפול שלא ניתן ככל שישלח למאסר.

הסגנור ביקש להפנות גם לדוח התחלה חדשה, בו תוארו בין היתר, קורות חייו של הנאשם והנסיבות הקשימ שבעבר שהביאו לנition רגשי ושימוש מסיבי במנגנון הגנה. לטענת הסגנור למורות קשייו של הנאשם הוא הצליח להביא את עצמו לטיפול ולהיאתרם ממנו.

הסגנור טען כי בכלל השיקולים, מדובר במקרה מובהק להשתת ענישה שיקומית. לדבריו הסגנור, כפי טענת המאשימה אין מדובר בעבירות שברף הגבוה וכן קיימ העניין של חלוף הזמן. בנוסף טען הסגנור כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הפקיד סכום פיצוי למתלוננים וננה לטיפול מיוזמתו. בנוסף לדבריו יש את המלצה שירות המבחן שהמליץ לאפשר לנאשם להשלים את הטיפול ולהטיל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דברי הנאשם - לאחר דבריו הסגנור ביקש הנאשם לומר דבריו. הנאשם ציין בדבריו כי הוא מתבב במעשהיו וمبקש את סליחתם של המתלוננים. לדבריו: "אני יודע שהרסתי להם את החיים, ומה שפגעתني אי אפשר להחזיר". הנאשם ציין כי הוא משתדל מאוד לתקן את מעשיו ועובד טיפול לשם כך, ולדבריו הוא מצטער שלא עבר טיפול כזה בעבר. עוד הסביר הנאשם כי הטיפול שם אותו מקום אחר מבחינה זו שהוא ביום מסויח עם אשתו כשהוא מגיע הביתה ומספר לה הכל והדבר עדיף לו להتقدم טיפול. עוד סיפר הנאשם כי חיים הוא בוגר יותר ורואה את עצמו במקומות אחר מזה שהיה.

הנאשם תיאר כי לאחר מעצרו היה מנודה ולא יכול היה להכנס לבית הכנסת או למקומות אחרים במשך חודשים. לדבריו אף מחברי הטובים שמע הערות שליליות ולא יכול היה לחזור אל קהילתו בשל כך. הנאשם תיאר כי חיים בשל הטיפול הוא עלה על הדרך השרה והטבה, וביקש להתחשב בכך בעת גזירת עונשו. כן ביקש להתחשב בכך שהוא יכול לעמוד הטיפול ולהבין את משמעויות החיים ולהתמסר לאנשים אחרים כפי שהतמסר ועזר עד היום. הנאשם ציין כי הוא רוצה להיות ישר וטוב, וביקש להמשיך את הטיפול ולהגיע לעיד הנכנן והטוב, ולהיות חיים שלווים

דין וגזרת העונש

מדובר כאמור בנאש שביצע עבירות בגין מתلونנים בני משפחתו, אחיניה של אשתו, עת היו קטינים, בזמן שההו בביתה או במהלך נסעה על אופנו. הנאש פעל תוך ניצול האמון שרחשו לו הקטינים וניצול תמיותם. הנאש פגע מינית בשני המתلونנים בהיותו דמות מרכזית בחייהם במובן זה שהקטינים שהו בביתו פעמים רבות ובהדרות גבוהה.

מעשי הנאש כעולה מעובדות כתוב האישום בהן הודה, בוצעו לא רק תוך ניצולם של המתلونנים בהיותם קטינים לצורך סיפוק צרכיו המיניים, אלא גם תוך רמיסת האמון שהם ויתר בני המשפחה נתנו בו. במשיחו ניצל הנאש את חוסר יכולתם של הקטינים לדוח על קרות המעשים, בין היתר, מתוך רצון שלא לפגוע בקשרים המשפחתיים בשל השתייכותם לקהילה חרדית סגורה. רכיב נוסף של חומרה טמון בעובדה שהמעשים נמשכו על פני מספר שנים במספר רב של הזדמנויות, חלקם בתוך ביתו של הנאש, מקום בו שהוא המתلونנים לרוב, ומקום שבו היו צריכים להרגיש בטוחים וモוגנים.

מספר אירועים - סעיף 40ג(ב) רישא בחוק העונשין קבע כדלקמן: "הרשיע בית-המשפט נאשם בכמה עבירות מההוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית-המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצלברותם".

בהתאם לסעיף הנ"ל, ולפסיקת המנהה בעניין, על בית המשפט לבחון האם אירועי הנדונים לפניו הם אירוע אחד או כמה אירועים על פי מבחן "הקשר ההדוק". (ראו: ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014); (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015) ; ע"פ 1127/13 עמנואל גברזגי נ' מדינת ישראל (15.1.14)).

על כן, יש לקבוע תקופה האם למיון ולקבץ את העבירות, המעשים והאישומים בעניינינו ל"אירוע" או "אירועים", לעניין הוראת החוק האמורה.

על פי פסיקת בית המשפט העליון, כאשר מדובר בעבירות דומות של עבירות בגין קלפי אותו נפגע, חurf ריבויים והתרששותם לעיתים על פני תקופה ארוכה, יש להתייחס למעשים בדרך כלל "כמסכת עברינית אחת". (ראה לדוגמה ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

יחד עם זאת, קבע בית המשפט העליון כי כאשר לפני בית המשפט מספר מעשי עבירה באישומים שונים כלפי קורבנות שונים, אף אם יש קווי אפיקון דומים, הרי שמדובר ב"מספר אירועים" שיש לקבוע להם מתחמי עונש הולמים נפרדים (ראה ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (מיום 27.8.14)).

בענייננו קיים דמיון מסוים בין המעשים שבוצעו כלפי המתلونנים, לרבות התקופות בהן בוצעו העבירות, ולמקומות בהם בוצעו העבירות, אך יחד עם זאת מדובר בשני אישומים שונים שככל אחד מהם נוגע למתلون אחר כאשר המעשים בוצעו במקרים שונים, ומtower כך יהיה מקום לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות שבוצעו כלפי כל מתلون בנפרד.

מתחם העונש ההורם - בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, נקבע עיקרונו מנהה בגישה עונשו של נאשם, והוא עיקרונו הילימה, לפיו יש לעמוד על קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההורם בהתאם לעקרון הילימה, לפי האמור בסעיף 40ג(א) לחוק, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במידת העונsha הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף ט' לחוק.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שביצע הנאשם, הם שלמות הגוף והנפש של כל אחד מהמתלוננים, הזכות לכבוד ואוטונומיה של האדם על גופו, פרטיותו וצניעותו. הנאשם פגע במעשי גם בביטחוןם של המתלוננים.

מידת הפגיעה בערכיהם מטעמתם בשים לב לאופי היחסים שבין הנאשם למצלונים ולגילם הצער, על רקע האמור בתסוקיר נפגע עבירה, ולאור ריבוי המעשים.

יפים לעניינו דברי השופט ע' ארבל בע"פ 07/6690 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.3.2008):

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטן או קטינה, דומה כי אין צורך להזכיר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמיימות, האמון, חוסר האונים ואי יכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטנים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, האקלות הנפשיות העמוקות הנחרחות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף בנסיבות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אף מkeit' הטעם לחומרתן יתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים".

בפסק דין שניינו בinati המשפט השונים נקבע לא אחת כי עבירות מין חמורות שקולות כדי רצח נפשו של הקרבן בהותרים בו צלקות שלא יmachו. המדיניות העונשית הנגזרת מכך היא מדינית של החמרה. כך למשל בפסק דין של ביהם"ש העליון, בע"פ 08/11100 שרעבי נ' מדינת ישראל (14.9.11) נקבע בין היתר כדלקמן:

"בית משפט זה עמד בפסקתו לא אחת על חומרתן המייחדת של עבירות מין ועל כך שהן מחייבות תגובה עונשית הולמת אשר תבטא את הסלידה החברתית ממעשיהם אלה ותוקיע את מבצעיהם חומרתן של עבירות אלה נובעת מכך שהן קרוכות בהשללה ובפגיעה באוטונומיה ופוגעות בזכותו של הנפגע על גופו ועל צנעתו. חומרה יתרה נודעת לעבירות מין בקטינים, וזאת פער הכוחות הקים בנסיבות אלה בין נפגע העבירה ובין מבצעה, אותה מנצל המבצע על-מנת להוציא לפועל את זמנו ולספק את יצריו".

קביעת מתחם עונש הולם, המתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, הביאה את בתי המשפט לקבע מועד רחב מאוד של מתחמי עונsha בעבירות שונות. הדבר בולט במיוחד בקביעת מתחמי עונsha בעבירות מין שנסיבותהן עשוית להיות רבות ומגוונות. בע"פ 13/4583 סץ נ' מדינת ישראל, פיסקה 54 (21.9.2015), נקבע: "כידוע מועד העונsha בתחום עבירות המין בקטינים הינו רחב, והדבר תלוי, בין היתר, בנסיבות ביצוע העבירה, במידה הפגיעה בקרבן

העבירה, ובנסיבות האישיות של הנאשם" (ראו גם ע"פ 13/1605 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (27.8.2014); ע"פ 7661/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 9 (4.1.2016)). יחד עם זאת ועל אף קיומו של מונע רחב למתחמי העונש הולמים בגין ביצוע עבירות מין, חזרו בתוי המשפט והדגשו כי יש לראות עבירות מן הכלל, ועבירות מן בקטינים בפרט, בחומרה רבה. בע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 14 (11.8.2008) נקבע כדלקמן:

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המבצעים בחולת הסכמה מרצון אין צורך להזכיר מיללים. ההחלטה השיפוטית ביחס לעברינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קço בולט של החמורה בדיון הן בהיבט הנמול והן בהיבט ההרטעה. הניצול המוני של החולת בדרך של כפיה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחונו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלומם הציבור בכלל. הפגיעה המינית העברינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טוביה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התרבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עברינות המין בפועל ובפוטנציה".

החוمرة היותר שרוואה החוק בנסיבות שביצע הנאשם באה ידי ביטוי בעונש המזערי כמפורט בסעיף 355(א) לחוק העונשין, לפיו לא יופחת העונש שיטול מרבע עונש מירבי שנקבע לאותה עבירה אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, והסדר הטיעון שהושג, יכולים להסביר מטעמים מיוחדים שיאפשרו להקל בעונשו של הנאשם, ולגורר עליו עונש הנמוך מעונש המינימום הקבוע בחוק (עונש המינימום בענינו, עומד על 3 שנות מאסר ותשעה חודשים, שהם רביע מהעונש הקבוע בסעיף 351(ג)(2) לחוק העונשין שבו הורשע הנאשם - 15 שנות מאסר).

בע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15) נקבע, כי מתחם עונש הולם שהרף התיכון שלו נמור מעונש המינימום יקבע רק מטעמים מיוחדים. יחד עם זאת, כעולה מפסקה ענפה, לפני ואחרי תיקון 113 לחוק, עונש המינימום מתיחס לצירוף המאסר בפועל והמאסר על תנאי, ופסקה זו עומדת בעינה. לעניין זה פים הדברים שהובאו בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.14) בכל הנוגע לסוגיות היחס בין עונש המינימום לבין מתחם העונש ההולם: "העונשים האמורים נסחו כ'עוני מאסר' וככללים הן את רכיב המאסר בפועל והן את רכיב המאסר על תנאי. מקובלת עלי עמדת המשיבה לפיה מתחם עונש הולם שתחתיתו נמושע מעונש המינימום יכול להיקבע רק אם ניתנו טעמים מיוחדים לכך. אני סבור כי עונש המינימום שקבע החוק הוא אינדייקציה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מביצועה, וכן נכוון שתהייה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם, אך כמובן בכפוף לסייג הטעמים המיוחדים שקבע החוק בסעיף 355 לחוק העונשין, ותוך תשומת לב מכל מקרה לשאלת חלוקם של המאסר בפועל והמאסר על תנאי בענישה הכללת". ((ראה גם ע"פ 337/13 פלוני נ' מדינת ישראל (9.9.13))).

מדיניות הענישה הנהוגה

הפסקה הטימה את החומרה הרבה הגלומה בעבירות מין, ובמיוחד בעבירות המבצעות כלפי בקטינים, חומרת העבירות גוררת גם את חומרת הענישה בגין. בפסק הדין ע"פ 14/07 פלוני נ' מ"י (6.7.15) נקבע כי: "האינטרס הציבורי

מחיב כי ענישת עבריני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה ממעשייהם הנפשעים, תמנע הישנותם ותרתיע אחרים מביצוע עבירות אלו (...). האינטראס הציבורי מתחזק שעה שביצוע עבירות המין מופנה כלפי קטינום וקטינות, וזאת בשל הפטונציאל ההרטני של השפעת עבירות אלו על מי שהותם האישית והמיןית טרם התעצבה".

מעשים כגון אלו שביצע הנאשם מעוררים דחיה עמוקה אשר יש לבטא בדרך של ענישה ממשית ומרתיעה.

בחינת מדיניות הענישה הנווגת בעבירות מין בקטינום, מלבדת, כאמור, כי ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים, כמו גם מתחמי ענישה, ואולם, ככל, מדיניות הענישה בעבירות אלו מורה על מגמה של החמרה בעונש, והטלת עונשי מאסר בפועל לתקופה משמעותית (ע"פ 15/30 פלוני נ' מדינת ישראל (ע"פ 5998/14.4.2016); ע"פ 5998/14.4.2016 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.7.2015).

פסקה שהוגשה מטעם הצדדים

ב"כ המאשימה ביקשה להפנות בין היתר, לפסקה שלහן: **ע"פ 14/4657 פלוני נ' מדינת ישראל (10.6.2015)** - **נדחה ערעור** על העונש שהושת על המערערים בגין ביצוע עבירות מין במשפחה. מדובר במערערים שהורשו בביב"ש המחווז, על יסוד הודהם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתוב אישום מתוקן. למערער 1 יוכסה עבירה של מעשה מגונה בגין משפחה (ריבוי עבירות), ולמערער 2 יוכס ביצוע עבירות של מעשה מגונה (ריבוי עבירות), וכן מעשה סדום. על מערער 1, דודה של המתלוונת, הושת עונש של **4 שנות מאסר בפועל**; מאסר על תנאי של 18 חודשים ופיוצי כספי למתלוונת; תואר כי מעשי המערער 1 כלפי הקטינה שהיתה באותה העת בת 11 בוצעו במספר ארועים שונים וככלו, בין היתר, נשיקה על פיה של המתלוונת, נגעה בחזה מעל הבגדים, ליטוף גופה מתחת לחולצתה, חשיפת איבר המין כשהumaruer הורה לקטינה לגעת בו, ובמקרה אחד ביקש המערער מהקטינה לנשך את איבר מינו והוא עשתה כן. המערער היה נעדר עבר פלוי.

תפ"ח 41445-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני (11.11.2013)** - הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בעבירות מין במשפחה - מעשה מגונה (מספר מקרים). הנאשם פגע מינית בבתה של זוגתו, עת הייתה בת 13 שנים. תואר בין היתר, כי הנאשם היה נוהג להיכנס לחדרה של הקטינה, בעת שישנה או עשתה עצמה ישנה, בשל פחדה מהנאשם, מתישב לידיה, מلطף את ידה ורגליה ונוגע עם אצבעו באיבר מינה, מתחת לתחתונים. חרף חשיפת המעשים בפני אימה, והבטחות הנאשם להפסיק המעשים הוא המשיך ולבצע המעשים המיניים ולפגוע בקטינה. על הנאשם נגזרו **44 חודשים מאסר בפועל**.

תפ"ח 31573-02-17 **מדינת ישראל נ' פלוני (19.01.2018)** - הנאשם הורשע פה אחד לאחר שמייעת ראיות בריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטין בן משפחה. הנאשם, שהיה בן זוגה של אם הקטינה שהיתה בת 9-8 שנים עד הגיעו לגיל 14 לערכו, הורשע במספר רב של מקרים במשך מספר שנים, בהם ביצע בקטינה מעשים מגונים בכך שהכניס ידו מתחת לבגדיה, נגע בחלקי גופה השונים ובאיבר מינה מתחת לתחתונית, תוך שהוא לה שלא תספר על המעשה לאמה, בני משפחתה או חברותה. על הנאשם הושטו, בין היתר, **45 חודשים מאסר בפועל**.

כל המעשים שפורטו בפסקה שהוצאה בידי המאשימה, דומים במקרים רבים למעשים שבוצעו בידי הנאשם בענייננו, אך יצוין כי במקרים שהוצעו בידי המאשימה דובר בפגיעה במטלון אחד, ובעניננו מדובר בפגיעה בשני מטלונים. יחד עם זאת

ווטעם כי העובדה שבעניינו בוצעו הUberות שנים לפני חשיפתם, תחייב לאבחן במידה מסוימת את המקירה מושא דינו
מן המקרים שהובאו בפסקה שהציגה המשימה.

ב"כ הנאשם ביקש להפנות בין היתר, לפסיקה שלහן: ע"פ 23/12 מדינת ישראל נ' חיים חייט (9.2.2012) -
המשיב הורשע, לפי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בשלוש Uberות של מעשים מגונים. טרם הסדר הטיעון נוהלו הוכחות
ונשמעו כלל עד הتبיעה לרבות עדות הקטינה. בית המשפט המחויז השית על המשיב, בין היתר, שישה חודשים מסר
לרכישו על דרך עבודות שירות. תואר כי המשיב פגע מינית בקטינה שהייתה חברה של בתו, עת הייתה כבת 12, בביתו של
המשיב, בכר שמשיש את זהה מעיל חולצתה, הכנס את ידיו מתחת לחולצתה, נצמד מאחור לקטינה, חיבק אותה ונגע
בחזה. בית המשפט העליון ציין שהעונש שהוטל על המשיב חריג לקובלה מן העונש הראו' במקרים מעין אלה, אך הגיע
למסקנה שאין מקום להתערב בעונש שהושת. צוין כי במקרה זה לא מדובר בפגיעה באזרע התחתון של הגוף כפי שארע
בעניינו, ולא מדובר בעבירה שבוצעה בבית משפחה.

תפ"ח (באר שבע) 34019-11-10 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2012) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום
מתוקן בעבירות בגין משפחה (מעשה מגונה), במסגרת הסדר טיעון. הנאשם היה בן זוגה של הקטינה שהיתה
 מתחת לגיל 14. תואר כי הנאשם בארוע בודד ביקש מהמתלוננת מספר פעמים כי תנסה אותו, אחז בידה, חיבק אותה
 ונישק אותה בשפטיה. בית המשפט המחויז גזר על הנאשם שישה חודשים מסר בפועל שירות עבודות שירות. מדובר
 בארוע בודד של Uberות קלות בהרבה מן הUberות הנדרגות בעניינו.

תפ"ח 17-12-17592 מדינת ישראל נ' פלוני (9.3.2020) (לא פורסם) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום
מתוקן בביצוע ריבוי Uberות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שמלאו לה 12 שנים, הנאשם היה נשוי לאם
 המתלוננת. תואר כי מעשי הנאשם כללו נגעה בחזה ושבנה של המתלוננת מעיל לבגדיה. בית המשפט המחויז השית על
 הנאשם עונש של 9 חודשים מסר שירותו בדרך של עבודות שירות. גם כאן מדובר בארועים קלים יותר מהארועים
 בעניינו ובמתלוננת אחת;

ע"פ 5527/07 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.2007) - דובר במערער יהודיה והורשע בבית המשפט המחויז בביצוע
 Uberות של מעשים מגונים ומעשי סדום בגופה של המתלוננת, ונדון בין היתר ל-9 חודשים מסר. תואר כי בשל אי
 עמידתה של המתלוננת בתנאי פירעון הלואאה שנטלה לרכישת דירה, הועבר הנושא לטיפולו של המערער, עורך דין
 במקצועו. תואר כי המערער במעשי, במספר הזרמוני, יצא במספר שכנות, במשרדי בתל אביב ובדירות המתלוננת,
 מעשי מגונים ומעשי סדום בגופה של המתלוננת. הוא נהג לטלף את זהה, להתחכך עם איבר מינו בגופה, ואף החדר
 את איבר מינו לפיה עד שבא על סיפוקו. ביהם"ש העליון קבוע כי מדובר בשינוי רב (כתב האישום הוגש כ-5 שנים
 מהגשת התביעה וכשmenoה שנים לאחר המעשים, ובמשך הכל כעשר שנים עד סיום ההליכים) שהעליה קושי רב הן ממשום
 שהוא מלואה בעינו' דין, והן ממשום שבמשך 10 שנים משנה לעיתים אדם את חיו' מן הקצה אל הקצה. ביהם"ש העליון
 צוין כי המערער אינו עובק עוד בעריכת דין, והוא שילם פיצוי בסכום לא מבוטל למאתלוננת (150,000 ₪) וקבע כי
 בנסיבות אלו ככליאתו אחורי סORG ובריח נראית כהחרמה יתרה, ועל כן העמיד את תקופת המססר בפועל בה ישא
 המערער על 6 חודשים שיכול וירצוי בבדיקות שירות.

בשונה מעניינו, לא מדובר בעבירות בגין משפחה, ולא מדובר במתלוננים קטינים אלא במתלוננת בגיןה.
קיימים הבדל כאשר מדובר בהגשת תלונה וחשיפת מעשים כאשר מדובר בקטינים, אשר גדים וחסים אל תוך מציאות
 בה מבוצעים בהם Uberות מין, בפרט כאשר Uberות מבוצעות על ידי קרוב בן משפחה, לעומת זאת מצב בו מדובר

במתלוננת בגין שבוצעו בה העבירות, עם כל ההבנה והקושי המוכר בחשיפת מעשים שכאה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירות - מדובר בנאים שניצל את עובדת היותו קרוב משפחתם של המתלוננים, בעלה של דודתם, ואת הקשר הקרוב בתוך המשפחה. הנאשם ניצל את העובדה שהמתלוננים, שהיו קתינים באותה עת רלוונטי, שהוא בביתו לעיתים תכופות. הנאשם ביצע לאורך שנים ומספר הזדמנויות שונות מעשים מיניים כלפי המתלוננים, תוך ניצול היותם קטינים וניצול היותו הבוגר האחראי, בזמן שהקטינים שהוא בביתו או נסעו אליו על האופנו שלו.

התכוון שקדם לביצוע העבירה והנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - מעשי הנאשם בוצעו במשר מספר שנים על פני תקופה ממושכת, ובנסיבות אלה ברוי כי מעשי הנאשם היו מתוכננים.

הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, והנזק שנגרם מביצוע העבירה - ביחס לנגgu ד.ס - הנאשם הייתה דודה של המתלונן ד.ס. פגע במתלון במספר אירועים שונים, על פני 5 שנים מעת היותו של ד.ס כבן 9 שנים. באותו זמן אירועים נגע הנאשם באיבר מינו של ד.ס מתחת לבגדיו, ולעתים מעל לבגדיו, לקח את ידו של ד.ס והניחה על איבר מינו החשוף. מדובר במעשים שפטנטיאלי הנזק שלהם קשה עד מאד.

בתסקיר נפגע עבירה בעניינו של ד.ס. תוארה ביחס לד.ס. תמונה נזק חמורה ומקיפה המשליכה על כל תחומי חייו של ד.ס. תואר כי מדובר בבחור צעיר שבמהלך השיחה עמו עלה רושם שהיים פער בולט בין תדמיתו החיצונית והמסר אותו הוא משדר לבן השבר העמוק בನפשו, הקשיים הרבים איתם הוא מתמודד והמצוקה בה הוא נתן.

תואר כי חווית הניצול פגעה ביכולתו של ד.ס. לסתור ולתת אמון בסביבתו, וניתעה בו תפיסה בסיסית כי העולם הינו מקום פוגעני וכי דמיונות מהן מצופה להיטיב אורבות לחולשותיו ומטרתן לנצל את פגיעותיו. עוד עליה כי תפיסה זו גרמה לד.ס. לבנות תדמית חזקה ובלתי פגעה אשר אינה מאפשרת לו לגלות רגשות וכאב או לבקש סיוע לבל תחשך חולשתו ותותיר אותו חסר הגנה ונתן לפגעה מתמדת. בנוסף, כעולה מהתקסיק האמור, לאורך השנים נאבק ד.ס בזיכרון פולשניים אשר הופיעו בעיקר בשעות הלילה וכיום מופיעים בתדירות גבוהה יותר בכל חלקו הימני ועיפויו בתקופה الأخيرة פוגעת בתפקודו. כמו כן, צוין כי ד.ס סובל מתחות אשמה ויסורים שיכל היה למנוע את הפגיאות לו רק היה מתנגד לנאים, ותואר כי בתחום נזק זה מגביר את המועקה הנפשית והמצוקה הקשה עמה מתמודד ד.ס.

ביחס לנגgu י.ח.ס - גם כאן מדובר במתלון שה הנאשם היה דודה. במספר אירועים שבוצעו על פני 3 שנים מעת שהמתלונן היה כבן 10 שנים, הנאשם נצמד ל.ח.ס מאחור ונגע באיבר מינו של י.ח.ס.

גם כאן מדובר בעבירות שפטנטיאלי הנזק שלון גדול.

בתסקיר נפגע עבירה בעניינו של י.ח.ס,תואר כי המאבק של י.ח.ס להיאחז במנגנון הגנה הראשונים הנו היישודותי ובעל השפעה עמוקה על מישורים שונים בחיים.

תואר כי י.ח.ס עצמו שיתף כי לא הבין בזמןו את פשר מעשיו של הנאשם אף היהתו לו תהושה פנימית שמעשו אינם תקין ואףלו אסורים. נזק נוסף שהובא בתסקיר האמור, הוא הפגיעה בטיב השינה של י.ח.ס, שנמנע מהירדים על מנת שלא לחולם על הפגיאות. בנוסף סובל י.ח.ס מחרדה ומأובדן שליטה, שנגרמים כתוצאה מפגיאות הנאשם. בנוסף, צוין כי גידילתו של י.ח.ס בחברה שמרנית קיצונית והדוקה פגעו בהתפתחותו התקינה והגבירו את תחושת הבלבול ופריצת

הגבלות והעמיקו את המזקה והcacוס המלאים את י.ח.ס. עוד צוין כי הפחד מהתכנים שעולמים לצוף מונעים מ.י.ח.ס. לפנות לקבالت טיפול על מנת להתמודד עם נזקי הפגיעה.

יכולתו של הנאשם להבין ולהימנע מהמעשה והניתול לרעה את כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נגע העבירה - הנאשם היה בוגר והוא מודע היטב לנזק שיגרם לקטינים עקב מעשי. מדובר באירועים שאירעו על פני מספר שנים ומובן שה הנאשם יכול היה להימנע מהמשך מעשי, אך הוא בחר להמשיך בהתנהגותו תוך ניצול לרעה של מעמדו כדמות מרכזית במשפחה המתלונים. כפי שעה מדבר במתלוניים שבעת שהוא קטינים שהוא בבית דודתם, אשת הנאשם, לעיתים תכופות, ועלה כי דואק במקום בו היו אמורים להרגיש בטוחים ומוגנים נפגעו בצורה חמורה על ידי הנאשם.

noch כל האמור, ובהתחשב בפסקה שהובאה לעיל, יש לקבוע באישום הראשון מתוך עונשה הנע בין 40- 80 חודשים מאסר ; ובאישור השני מתוך עונשה הנע בין 20 - 50 חודשים מאסר.

נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה

הפגיעה של העונש ובמשפחה - מדובר בנאים נעדך עבר פלילי, ביום כבן 51, נשוי ואב לשבעה ילדים (בננו הקטן בן 8 שנים). הנאשם ביצע את העבירות מעת היה בתחילת שנות ה-30 לחיו ועד שהיה כבן 36 . עונש מאסר בפועל יפגע, מן הסתם, בנאים בהיותו עונש מאסר ראשון והוא עונש שנגזר בגין עבירות מיוחד. כמו כן, משפחת הנאשם תיפגע כתוצאה מהטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם. הנאשם מפרנס את משפחתו באמצעות עסק שליחות עצמאי, ומאסרו אחורי סוג ובריח יותר את משפחתו ללא מקור פרנסה ראשי.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - כאמור, העבירות בוצעו בהיותו של הנאשם בשנות ה 30 לחיו, בין השנים 2006-2001. מדובר בעבירות שהאחרונה בהן בוצעה כ-13 שנים לפני הגשת כתב האישום וכ-16 שנים לפני גזירת העונש. במשך התקופה שחלפה, נולדו לנאים עוד ילדים, ומשפחתו התרחבה. הנאשם התבגר ולימים בשנים האחרונות חלה במחלה הסכרת, אשר משפיעה עליו ומקשה על שגרת יומו. בנוסף במהלך השנים שחלפו, על פי דברי הנאשם כי שנمسר בדוח המרכז "התחלת חדשה", הנאשם noch בחיותם של המתלונים והשתתף בחותונותיהם, ובאירועים משפחתיים. לפניו כשנתיים ימים החל הנאשם להשתלב בהליך טיפול.

לטענת הסגנון, העובדה שעל פי הנחיות פרקליט המדינה הנוגעות למקרים שנקבעה לגביון תקופת התישנות, מחויבת התביעה לקבל אישור פרקליט מחוז ומהנה לפרקליט המדינה כאשר היא טוענת לעונש מאסר, תחייב מסקנה שלפיה רק במקרים חריגים תדרוש התביעה מאסר בעניינים שכאה.

ראשית צוין כי בעניינו הסכימה המדינה להגביל עצמה ל-30 חודשים בלבד. על פי טיעוני התובע הדבר נעשה, בין היתר, בשל חלוף הזמן והעובדת שהנאים ניהל אורח חיים נורטובי בשנים הרבות שחלפו, ובנסיבות אלה נראה כי בהחלטה להגביל בהתאם לתקופת העונש, המדינה כבר הביאה בחשבון את האמור בהנחיות פרקליט המדינה **"2.21- שיקולי העמדה לדין ועונשה בעבירות מן בקטין שנקבעה לגביון תקופת התישנות מיוחדת לפי סעיף 354 לחוק העונשין"** אליון כיוון הסגנון.

באשר לטענת הסגנון באשר לצורך להשיג אישור פרקליט המחויז כאשר נדרש עונש מאסר לאחר שחלפו 15 שנה מאז מעשיו האחרונים של הנאשם (כפי שאירע בעניינו) - דרישת שזכה אכן מופיעה בהנחיות פרקליט המדינה, ויש ליתן לה משקל בעת בוחנת טענות התביעה בסוגיות מסוימות הנאשם, ויש לבחון לגופו של עניין טענות התביעה, וככלל יש לבירר האם חלוף הזמן בעניינו לא יאפשר מתן משקל מכריע לשנים שחלפו באופן שימנע מאסר הנאשם.

עיוון בעבודות המקירהמושא דיוננו, ובעיקר עיוון בדבריו של המתلون ד.ס באולם בית המשפט ובתקיר נגע עבירה שנערכ בעניינו, מעלה כי המקירהמושא דיוננו הוא מסוג המקרים שבהם לא ניתן היה למנוע מהטלת עונש מאסר של ממש.

המתلون ד.ס בחר להתייצב באולם בית המשפט על מנת לבקש דין.

בדברי בית המשפט ציין ד.ס שאין يوم שהוא מעשי של הנאשם, ועל פי תיאורו הוא מתמודד עם דברים שרק השטן יכול לעשות. העד ד.ס אמר שה"אין אפשרות يوم אחד לתת צדקה ובאותו יום לרצוח ולהגיד זה אדם טוב". העד ד.ס הדגיש כי הוא הולך במשך 3 שנים לטיפול שאינו עומד להיגמר, ובפועל הטיפול אינו עוזר לו. ד.ס סיפר כי היה ילד שנזרק מהבית והנאים ניצל זאת ופגע בו. ד.ס חזר והדגיש שגם אם עברו 20 שנה עדין מדובר ב-20 שנה שבהם הוא מתמודד באופן יומיומי עם מעשי הנאשם, ובשבילו הדבר קרה כאלו א/itemol.

דבריו אלה של ד.ס באולם בית המשפט הדחדו דברים שנאמרו אודוטיו בתקיר נגע עבירה והציגו תמונה קשה ומציקה.

עיוון בתקיר הנוגע לד.ס מעלה כי ד.ס תיאר בפני שירות המבחן את תחושת השיתוק שאחזה בו לאורך השנים בכל מגש עם הנאשם, גם בהיותו בגור וגמ בפגישות אקראיות, וקצרות. עוד תואר בתקיר כי מתיאורי ד.ס עולה כי הוא מנוטק משפחתו, והוא נעדר גורמי תמכה משפחתיים, ומماуз עזיבתו את בית הוריו לא היה אף דמות בסביבתו שתוכל להיות לו כתובת לשיתוף והכללה. ד.ס תיאר כי צפה את הספק שיטלו בו וכי אל מול הנאשם הדמות הבוגרת הדוד החביב, בעל המעמד המבוסס לא היה לדבריו כל סיכוי להתקבל.

כל דבריו אלה של ד.ס ילו כי 15 או 20 השנים שהיו עבור הנאשם שנים של עשייה ושל הקמת משפחה, היו עbor ד.ס שנים קשות של התמודדות קשה ובלתי אפשרית. השנים שאפשרו לנאים להפתח היו שנים שבהם ד.ס היה אוחז בשיתוק ידועה שם יעד למספר את אשר עולל לו הנאשם איש לא יאמין לו, בשל אופי הסביבה בה גדל.

דבריו של ד.ס גם הדגישו שסבירו והקשיים עמו הוא מתמודד לא קהו עם השנים, אלא להיפך הילכו והעצימו, ובפועל הוא אינו רואה אור באופק.

בנסיבות האמורות, ולאור דבריו של ד.ס שפורטו לעיל, ודבריו של המתلون הנוסף, י.ח.ס, שפורטו בנפרד, יהיה מקום קבוע כי הנדון אינו מקירה שיאפשר הימנעות ממאסר.

ו吐עם כי בע.פ 4327/12, פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 5.6.13), נדון ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז מרכז - לוד בתפ"ח 46778-02-11, שדן בעניינו של סב שביבע בנכדתו עבירותimin בין השנים 1988 - 1991 ובפסק דין של בית המשפט העליון נקבעו בידי כב' השופטת ארבל הדברים הבאים:

"טרם סיום, אבקש להתייחס לנימוק העיקרי בו תולה הסגנון את יהבו, ולפיו חלוף השנים מאז בוצעו

העבירות, בהן הורשע מרשו, מצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. אין בידי להסכים לעמדת זו. לטעמי, וככל שעסוקין בגזירת הדין בין עבירות מין במשפחה, שקורבנותיהן הם קטינים, יש ליתן משקל מוגבל לשיקול, בדבר חלוף השנים מאז בוצעו העבירות. כאמור, המחוקק נתן דעתו לתופעת הדיווח המאוחר של הקורבנות הקטינים על הנעשה בגופם, ומשום כך, ובאופן חריג, קבוע, כי מנין תקופת ההתיישנות בת עשר השנים, יתחיל עם הגיעו של הקורבן לגיל 28. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל או הקלה משמעותית בעונש, רק משום חלוף הזמן הרוב מזמן בוצעו עבירות אלו, איןן עלות בקנה אחד עם מטרת ההארכה של תקופת ההתיישנות. לא זו אף זו, קבלת עדמת הסגנון עשויה לגרום עוזל נוספים לקורבנות, ולהרטיעם מהגשת תלונה נגד הפוגע, דבר שסבירamente מתקשים לעשות, נוכח תעכזיות הנפש הדרשות לכך, ועל אף תקופת ההתיישנות הארוכה (ראו ע"פ 7015/09 הנזכר לעיל, פסקה 29). כך, בנסיבות שלפנינו, התקשתה המתלוונת להתמודד עם זכרון מעשי של המערער, ורק בהיותה כבת 31 היא הגישה את תלונתה במשטרה, כ- 19 שנים לאחר שהמערער חדל מעשי. תמייחת לגישה זו ניתן למצוא בקביעתו של המחוקק, המאוחרת למועד בו ביצעה המערער את העבירות, המיחסות לו, לפי סעיף זה, העונש המזרערי אשר יכול בגין עבירות מין מסוימות, ה"ח 3075 ובין היתר כאשר אלו בוצעו בקטינים על-ידי בן משפחתם, ממופרט בסעיף 355 (א), לא יהיה "בהעדר טעים מיוחדים", ככל עול תנאי. על כן, גם לדידו של המחוקק, חלוף הזמן עד להגשת תלונתו של קטין בגין עבירות מין שביצעו בו בן משפחתו, אינו יכול להחשב ל"טעם מיוחד", ולא יהווה חסם מפני השחתת הכלול רכיב של מאסר בפועל, על העברין" (וראה גם ע.פ 1647/17, פלוני נ' מדינת ישראל (9.1.19)).

כל האמור בע.פ 4327/12, **פלוני נ' מדינת ישראל** שלעיל, וכן כלל העובדות שפורטו ביחס למטלון ד.ס, אפשרו ליתן משקל של ממש לחלוף הזמן, אך לא משקל מכריע שיש בו לשנות לגורמי את סוג העונשה באופן שיביא להימנעות ממאסר של ממש לתקופה מוחשית. מובן שחלוף הזמן ישפייע במידה מסוימת על משך זמן המאסר שיגזר על הנאשם בסופו של דבר.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב - הנאשם הוודה במיוחס לו בדיוון השימוש הראשון שנערך לו בפני המאשימה, נטל אחריות על מעשיו וננה מיזמתו לטיפול במרכז טיפול "יעודי לעבריini" מין. הוודאותו של הנאשם כבר בהזדמנות הראשונה ונטילת אחריותו מנעה שמיית עדים ובפרט את עדותם של המתלוונים. בנוסף, הנאשם הפקד סך של 55,000 ₪ לצורך פיצוי המתלוונים.

עוד יש להביא בחשבון את האמור בחוו"ד והערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם, ביחס לרמת המסוכנות המינית של הנאשם. כפי שצוין בחוו"ד, מדובר במסוכנות שהוערכה כنمוכה-BINONIAT וצוין כי המשך השתתפותו של הנאשם בטיפול יעודי בתחום עבירות המין עשוי לסייע להפחתת את המסוכנות המינית. יחד עם זאת, צוין גם כי קטיעת הטיפול בטרם סיומו עלולה להעלות את רמת המסוכנות המינית.

יחד עם כל זאת, יש להביא בחשבון גם את העובדות הבאות הנוגעות לנאים. בתסקריו הראשון של שירות המבחן מיום 26.1.21 תואר כי בחודש מאי 2020 פנה הנאשם למרכז התחלת הטיפול בנאים תואר, בין היתר, כי הנאשם צמצם חלקו בפיתוח העבירות, הוא מתקשה לגלות אמפתיה כלפי קורבנות העבירה, ובפגש עם שירות המבחן לא ערך נסיוון ממש לבחון מאפייניו, ונקט במצבם וטשטוש מאפייניו).

זאת ועוד, בתסaurus שהוגש ע"י שירות המבחן ביום 30.6.21, כשנה לאחר שהנאשם החל בטיפול, צוין בין היתר כי הנאשם השתלב בשלב ב' בטיפול "יעודי, אך לאור קשייו להתייחס למשמעות הטיפול וקשייו להתייחס באופן ברור לעניין משיכתו לילדיים קטנים בעת הנוכחות, אין אפשרות להצביע על שינוי ברמת הסיכון.

בתסaurus האחרון של שירות המבחן מיום 15.11.21 שנערך כשנה וחצי לאחר שהנאשם החל בהליך הטיפול, מצוין שירות המבחן, בין היתר, כי הנאשם נוטה להתייחס לתכנים אישיים תוך ניתוק רגשי והתקדמותו בזיהוי עיוותי חסיבה הינה איטית. הנאשם חזר ושלל משיכת מינית לילדיים. הערכת המסוכנות האחורה שהוגשה בענין הנאשם העריכה כי מסוכנותו היא ברמה נמוכה - ביןונית.

כפי שעה מתסaurus האחרון של שירות המבחן, הומלץ על מתן צו מבחן למשך שנה, במהלכו יסימן הנאשם את התהילה' הטיפול במסגרת "התהלה חדשה". כמו כן, הוערכ על ידי הגורמים בשירות המבחן כי המשך שלילובו של הנאשם בטיפול עשוי לשיער במצומם הסיכון להישנות העבריה. בנוסף, עליה כי עונש לריצוי מסר במסגרת עבודות שירות, יהווה עבור הנאשם עונש מוחשי אשר עשוי להמחיש את משמעות מעשיו וعلاה את אפקט ההרתעה לצד המשך שיקום חייו. כעולה מتسaurus שירות המבחן, הנאשם הגיע באופן סדיר למפגשי קבוצת הטיפול והשתתף בסביבי השיתוף. יודגש שבנסיבות שתוארו ההתרומות היא כי אין מדובר בנאשם שהשתתקם, אך מדובר בנאשם שיש סיכוי של ממש ישתקם (כפי האמור בסעיף 355(א) לחוק העונשין), ולפיכך יהיה ניתן פורמלית לחזור לקולא ממתחם העונש ההולם.

בכל נסיבות העניין, לאור כל שתואר לעיל בכל הנוגע לנזק שנגרם למתלוונים ולסלב שנגרם, בעיקר לאחד המתלוונים, במהלך השנים הרבות שחלפו, נוכח עקרון ההוראה ובעהדרו של שיקום מושלם, לא ניתן יהיה לאמץ המלצות שירות המבחן ולהטייל על הנאשם עונש של מסר שירותה בעבודות שירות.

אמת, תכנית שיקומו של הנאשם טרם הست衣ימה, אך מ恐惧 חוות הדעת שהוגשו עולה כי הנאשם מציג בכל זאת התקדמות רבה בטיפול, הוא לומד להיזהר ממצבים שונים (הן בהנחיית המטפלים והן בהנחיית רבים שאשר עליו לדוגמא לRCT למקווה), הוא לא נתפס בשום עבירה מכל סוג שהוא וביחד לא בתחום המיני במשך שנים רבות, הוא מודע לכך שהיתה לו משיכת לקטינים, והוא מגלה אמפתיה. כך או כך, בנסיבות עניינו של הנאשם מותר לחזור ממתחם העונש הראו, משום הסדר הטיעון, וראוי לעשות כן גם בשל שיקומו החלקי וחולף הזמן. עם זאת בשל חומרת העבירות שביצעו ושל כל שפורט בכל הנוגע לנסיבות הקשרות בביצוע העבירה, לא יהיה זה ראוי להמנע ממתן הוראה למסרו של הנאשם במאסר של ממש.

סוף דבר

לאור האמור, בשים לב למתחם הענישה ההולם שנקבע לכל איורע, מתחייבת ענישה ממשית בדמות מסר בפועל לתקופה ממשוערת. מצאנו כי לנוכח הדמיון בין האישומים יש לגוזר עונש אחד לכל האישומים, עונש זה ייקח בחשבון את השיקולים לחומרא ולקולא שצינו לעיל. העונש נקבע אף תוך התחשבות במספר העבירות, ותדירותן ותוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים לבין העונש (סעיף 40ג(ג)). לאור הودאת הנאשם, לאור, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ולאור יתר המסקנות שצינו לעיל, נמצא העונש שיקבע בהתאם למתחמי העונש שנקבעו.

לאור האמור, לאחר שבדקנו את טיעוני הצדדים, את מכלול נסיבות העניין ואת השיקולים לקולא ולחומרא,

אנו גוזרים על הנואם את העונשים הבאים:

- .1. עונש מאסר לתקופה של **24 חודשים**.
- .2. **12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירה מין בתוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר.**
- .3. **פיצוי בסך 55,000 ₪** עבור שני נפגעי העבירה יחד. הפizio יועבר מהכספים שהופקדו על ידי הנואם בבית המשפט במסגרת התקיק דין. למטלון ד.ס יועבר מתוך הסכום האמור סך של 00 35,000 ₪ ויתרת הסכום תועבר למטלון י.ח.ס.

אריאל חזק, שופט

ס. הנשיאה, השופט א' ואגו - אב"ד:

אני מסכימן.

אריאל ואגו, סגן
הנשיאה
אב"ד

השופט א' איןפלד:

אני מסכימן.

אלון אינפלד, שופט

לפיכך, הוחלט לגזר דין של הנאשם כאמור בחוות דעתו של כב' השופט א' חזק.

זכות ערעור לביהם"ש העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ב, 02 Mai 2022, בנסיבות הצדדים.

אריאל אגו, סגן נשיא
אלון אינפלד, שופט
אריאל חזק, שופט
אב"ד